

GODS BARMHARTIGHEID HERKEND IN ONS

Zesde Zondag van Pasen, 8 mei 2016 – Dominicuskerk Utrecht

Openbaring 22, 12-20; Johannes 17, 20-26

Als je naar een slapend kind kijkt, als ouder, grootouder, of als vriend van hen, dan is het of je binnenste overloopt, – zoals een moeder het eens uitdrukte:

het beste van jezelf wil uitgaan naar dit jonge leven,

niet om het te sturen in een bepaalde richting,

maar als een kracht die inspireert en bemoedigt.

Datzelfde gebeurt in oude Bijbelverhalen bij de aartsvaders

die het einde van hun leven voelen naderen.

In een gebaar van liefde leggen zij hun hand op het hoofd van hun kind,

om over te dragen wat door de jaren heen in hen is opgeslagen en gegroeid,

zodat het kind daarmee verder kan als zij er niet meer zijn.

“Als iemand sterft die je niet nader kent”, schrijft pastor-psycholoog Eugen Drewermann,

“dan verdwijnt met de zichtbare gestalte die persoon voor je.

Maar gaat het om een geliefd mens, met wie je een sterke band hebt,

dan maakt diens aanwezigheid naast je plaats voor een aanwezigheid in je.

Wat je van hem of haar koestert, dat word je zelf, meer en meer.”

Deze woorden gelden heel bijzonder waar het om Jezus en zijn leerlingen gaat,

op het moment dat hij van hen afscheid neemt.

Het optrekken met Jezus als gezel *naast* ons,

wordt leven met de Geest die Hem bezielde als kracht *in* ons.

Vandaar dat in het voorgelezen evangelie zo vaak voorkomt het woord *in*:

“Ik in hen zoals U in mij” “zij in ons”, “mijn liefde in hen”.

Het is een beweging van liefde die wil delen en overdragen.

Dat de liefde die U mij hebt toegedragen in hen mag zij; dat ik in hen mag zijn

Nóg een woord komt veel bij Johannes voor: *heerlijkheid*.

Het duidt aan: iemands *gewicht, importantie*; iemands *glans, luister*.

En daarnaast het woord *verheerlijken*:

iemands *waarde uit doen komen*, iemands *glorie laten uitstralen*.

God is 'een op mensen bedachte God', naar een woord van Edward Schillebeeckx,

en Jezus wil niets liever dan dat die God door hem heen uitstraalt naar ons toe.

Hij brengt hoop, waar mensen neerzitten in droefheid,

kracht waar onmacht heerst, leven waar dood is ingetreden

Jezus laat zien wie God is, als hij het water van het menselijk tekort verandert

in wijn van een overvloedige feestvreugde, een niet te bevatten samenzijn,

als hij Lazarus, helemaal opgesloten in het graf van de dood, oproept

om naar buiten te komen, het land van de levenden in
en de omstanders vraagt hem letterlijk uit de doeken te doen.
Dat wij leven, voluit, dát is de glorie van God – schreef een oude kerkvader.

Die glorie, die Jezus zelf ontvangt en doorgeeft, staat op het spel.
duistere machten willen hem uitschakelen, monddood maken.
En wat kun je dan als gelovige anders dan de goede zaak in Gods hand leggen
Hij heeft het opgenomen voor God zijn Vader, de zaak van God behartigd;
tot het uiterste is hij gegaan om God als God van liefde te presenteren.
Laat God het nu opnemen voor hem, nu het beslissende uur is aangebroken,
en alles tot een goed einde brengen nu Jezus alles uit handen wordt geslagen.

Jezus' aanwezigheid wordt aan de ogen van mensen onttrokken,
maar de leerlingen, wij inbegrepen, zullen zijn gezicht zijn voor de wereld.
Ja – zo heeft hij eerder gezegd – jullie zullen nog grotere dingen doen dan ik!
Schillebeeckx schrijft in een artikel *Het nieuwe Godsbeeld*:
Onze hoop is geen werkeloos wachten
– de christen weet dat hij de toekomst te doen krijgt –,
maar ook geen zelfverlossing: toekomst realiseren door menselijke prestatie.
De opbouw en verbetering van de wereld struikelt telkens over de mens zelf..
De gewelddadige dood van Jezus aan het kruis getuigt hier sprekend van.
Niettemin: het menselijk onmogelijke wordt in Jezus Christus mogelijk.
God zelf blijkt zich te vereenzelvigen met de dienaar die zijn leven inzet,
en vult diens on-macht met Zijn machtige leven schenkende energie.

Jezus' leven voor ons prijs gegeven wordt: zijn leven aan ons gegeven.
En juist dat gedenken en vieren wij nu aan de tafel van de Heer.

VOORBEDEN

Bidden wij tot God
die ons oproept één te zijn
zoals Jezus en de Vader één zijn:

Voor onze gemeenschap van heel verschillende mensen:
dat de woorden en de gebaren van Jezus Messias
ons steeds opnieuw raken en samenbinden

Roepen wij de Heer aan

Voor mensen die geen liefde leerden kennen
en daarvan levenslang de gevolgen dragen:
om begrip en aandacht die tot hen door weten te dringen

Roepen wij de Heer aan

Voor allen die geloven in Jezus als onze leidsman:
dat Hij de weg moge wijzen
die uit verdeeldheid naar eenheid voert.

Roepen wij de Heer aan

Voor onszelf die hier bijeen zijn gekomen:
dat wij in deze viering de moed en de kracht vinden
om vorm te geven aan de liefde die Hij ons nalaat.

Roepen wij de Heer aan

Jozef Essing o.p.